

1.- En esta Fèria Major de les Tépores, l'Església i la litúrgia ens conviden a donar gràcies pels dons rebuts. Sovint no som conscients ni de la bellesa ni de la importància que té per al ser humà la creació de Déu que ens envolta. Cal obrir els ulls per mirar millor, cal obrir les oïdes per saber escoltar. Cal parar. Però també cal **que el propi ser humà sàpia quin és el seu lloc, el seu paper**, dins el gran ecosistema que és la Terra, la Casa Comuna.

Assistim a tota una gran discussió sobre la importància de les accions de l'home com a espècie, que és capaç del millor i del pitjor. Per a alguns és només una espècie més en el planeta que lluita per la seua supervivència i benestar. Per a altres és l'espècie més dolenta del planeta, l'espècie que destrueix el planeta tant per la seua superpoblació com pel seu menyspreu per la vida en general. Alguns posen l'èmfasi en els sentiments dels animals fins el punt de mirar amb més bons ulls alguns individus d'altres espècies que a altres individus de la pròpia espècie humana.

2.- La visió de l'home que ens dóna la Paraula de Déu és molt més optimista. Déu ha dipositat en ell una missió: cuidar la terra. Tot i que no podem, ni deguem, negar l'animalitat de l'espècie humana, la gent que creu en un Déu creador, tant com la que no creu, podem estar d'acord en el potencial d'una qualitat que ens fa especials: la nostra **responsabilitat**.

El principi "responsabilitat" pot nàixer al ser testimonis, i personalitzar, els desastres ecològics i humans al nostre planeta. També pot nàixer, d'una forma més positiva, de la contemplació i l'admiració de les coses, de la vida, de les persones. Els dos camins ens condueixen a ser conscients de que el ser humà té una responsabilitat que assumir davant la degradació ambiental, la pobresa i els conflictes armats. I és que, com deia, Joan Pau II, els tres problemes esmentats estan tan relacionats que no ens podem despistar mirant sols un costat.

3.- Francesc I fa una crida d'atenció sobre l'ús que fem dels recursos naturals bàsics, per exemple, de **l'aigua**¹. Tenim dos deures quant a l'aigua: el de donar gràcies al Creador per l'imponent i meravellós do dels mars i oceans, rius i llacs que ens donen de beure; i el de custodiar este bé tan valuós.

Per a que les persones puguen viure en pau, més encara, per a que totes les persones puguen senzillament viure, no podem mantenir un criteri utilitarista d'eficiència i productivitat per a benefici d'uns pocs. Es fa inacceptable qualsevol privatització del bé natural de l'aigua que perjudique l'accés a ella.

4.- Per a un **desenvolupament integral** de la persona ens cal sentir-nos humans, no sols uns altres animals i, per això, responsables de la Casa Comuna per a benefici de la pròpia casa i dels que hi vivim, especialment dels més pobres.

Preguem per les jòvens generacions, per a que s'eduquen i cresquen en el respecte i admiració dels dons rebuts del Creador.

¹Missatge per a la Jornada d'oració per la cura de la natura. Francesc I; 1 de setembre de 2018.